

ἜΤΟΣ Γ΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 142

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20. Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 1 Νοεμβρίου 1881.

Τὸ κυριώτατον ὄργανον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξακολουθεῖ τὸν καθημερινὸν ἀγῶνά του κατὰ τρόπον, ὃν οἰκτεῖρουσι πάντες οἱ ἐχέφρονες. Καθ' ἐκάστην πρωΐαν φιλοδωρεῖ εἰς τὸ κοινὸν ἓν κύριον ἄρθρον μεστὸν ὑβρεως καὶ ἀπειλῆς. Τὸ ὑπὸ τοῦ συντάγματος καθιερωθὲν ἀνεύθυνον πρόσωπον τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος, δὲν εἶναι διὰ τὴν ὁμάδα ταύτην τῶν ξυγγραφέων μᾶλλον σεβαστὸν ἢ ὁ τελευταῖος τῶν ἠαλλήλων. Ἀπ' ἐναντίας τὸ πρόσωπον τοῦτο μετὰ πρωτακούστου πικρίας ἐνοχοποιεῖται, προσβάλλεται καὶ ἀναγκασθὲν προμηνύεται ἢ διὰ τῆς βίβης μεταβολὴ τοῦ συντάγματος. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχον ὅπως οὖν ἀνωτέρην συνείσθησιν τῆς ἰδίᾳ αὐτῶν ἀξιοπρεπειᾶς, ἐλλείψει συνεισθήσεως ἄλλου καθήκοντος, ἤθελον τοῦλάχιστον αἰσθανθῆναι τὸ γελοῖον τῆς θέσεως, ἣν ἀπὸ καιροῦ ἔλαβον, συνάμα δὲ ἤθελον φρίξει ἐννοοῦντες, ὅτι παριστῶντες συνεχῶς τὸν ἀνεύθυνον ὡς ὑπεύθυνον καὶ ὑπεύθυνον ἐθνικῶν ἐγκλημάτων, ἀναρριπίζουσι τὸν κατ' αὐτοῦ φανατισμὸν τῶν ἡλιθίων καὶ τῶν κακούργων, διότι τοιοῦτοὶ ὑπάρχουσιν ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ. Πάντες γνωρίζουσι τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον καὶ ὑποστηρίξουσιν οἱ ἔχοντες μίαν καὶ μόνην ἀρχήν, οὐχὶ τὴν τοῦ πατριωτισμοῦ, ἀλλὰ τὴν τῆς ἀγρίας φιλαρχίας. Ἐννοοῦσι νὰ καταλάβωσι τὴν ἀρχὴν διὰ πάσης συκοφαντίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ διὰ πάσης καταστροφῆς, καὶ ἀφοῦ τὴν καταλάβωσιν ἐννοοῦσι νὰ τὴν καρπωθῶσι, διανέμοντες τὰ λάφυρα αὐτῆς μετὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων, δηλαδὴ με-

ταξὺ τῶν τσιρακίων, διότι ἡ μερὶς ἡ ἐξοντώσασα φιλαρχίας χάριν καὶ διὰ ξενικῶν μέσων τὸν Καποδίστριαν καὶ τὸν Ὀθωνα, ἐννοεῖ ν' ἀποκλεισθῆ εἰ δυνατὸν πάσης πολιτικῆς ὑπάρξεως τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα. Καταγγέλλουσιν οὗτοι τὰ συνταγματικὰ δῆθεν ζητήματα ὡς αἴτια τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα ἀποτυχίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ διατί δὲν λέγουσι τὰ πράγματα σωστά; Τίς ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἀποτυχίας ταύτης εἶναι αὐτοὶ οὗτοι, ὅτι τὰ συνταγματικὰ δῆθεν ζητήματα ἐγέννησαν πάντοτε αὐτοὶ, καὶ ὅτι ὑπῆρξαν ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος μέχρι σήμερον τὰ κυριώτατα ὄργανα τῶν ξένων πρὸς συντριβὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῆς προορισμοῦ; Ἀλλ' ἤδη περῆλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ὁ λυγρὸς διεβουκολεῖτο διὰ κενῶν λέξεων. Πρὸ καιροῦ ἐγνώσθησαν ὁ ἀποκλεισμός σας καὶ ὁ ἐγωϊσμός σας, καὶ εἰς τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα σὰς ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε θὰ προσθεθῶσι καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ σὰς δώσῃ καὶ πάλιν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεΐα, ἣτις θ' ἀπομακρυνθῆ πάντοτε πλεῖστον ἀφ' ὑμῶν, διότι ἐνόησεν ἤδη, ὅτι ἀποτελεῖτε στοιχεῖον ξέρον ἐν τῷ ἔθνει.

Συγκίνητικὸν ὅσον καὶ ὠρτίξ ἦτο ἡ εἰς τὸν προχθεσινὸν Αἰῶνα καταχωρισθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ ἀτυχοῦς Θ. Βελέντζα. Ἐν αὐτῇ διαφάνεται τὸ βαθύ ἄλγος ἀνθρώπου ἀγνώριζοντος μὲν τὸ σφάλμα του καὶ ὑποτάσσομένου εἰς τὰς συνεισθεσίας τῆς πρῆξεώς του, ἀγχανητοῦτος ὅμως νὰ βλέπῃ τοῦς ἐξωθήσαντας αὐτόν, τοῦς ἐξαναγκάσαντας αὐτόν εἰς

τὸ ἔγκλημα, τοὺς πρωταίτιους σχεδὸν αὐτοῦ, μὴ ἀρκοιμένων εἰς τὴν ἀνήθικον ἀτιμωρησίαν αὐτῶν, νὰ ἐπωφελεῖται τῆς θέσεώς του, ὅπως ἀποπλύνωσι πάντα ῥύπον καὶ πᾶν μίσμα προγενέστερον, καὶ μὲ τὰ ἀπονίματα αὐτὰ νὰ καταπνίξωσι τὸν ἀτυχῆ, ὅστις στενάζει κείμενος ὑπὸ τὸν σιδήριον ὄγκον τοῦ νόμου. Ἄνθρωποι ἀξιοῦντες μετὰ στόμφου νὰ κατέχωσι τὰς πρώτας βαθμίδας ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ νὰ διχειρίζωνται τὰ δημόσια, πένητες χθές καὶ σήμερον ὑπέρπλοτοι, προχθές ταπεινοὶ σταφιδοκτήμενες, μεθούριον ἔξοχοι οἰκονομολόγοι καὶ βιομήχανοι, δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὴν ἀνετον βορᾶν καὶ πέψιν τῶν ἀνωνύμων κερδῶν των, ἀλλὰ προβάλλουν καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐγειρόμενοι ἐπὶ τοῦ πτώματος ἐκείνων, οὗς αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἔσπρωξαν νὰ πέσωσι, καὶ μεταβάλλοντες τὸ ἔγκλημα εἰς στυλοβάτην ἀνέρχονται ἐκεῖ ἐπάνω καὶ διδάσκουσι τὴν ἠθικὴν, Κάτωνας ἀδιάφθοροι εἰς τὸ φανερόν, ληστεικῶδοχοι καὶ ἱεροκάπηλοι εἰς τὸ κρυπτόν. Αὐτὸ καλεῖται ἀνανδρία, κύριοί μου, καὶ καλεῖται κατὰ τι ἄλλο μάλιστα, καλεῖται ἀφροσύνη. Εἴθε ἀναμάρτητοι σεῖς οἱ ζητοῦντες τὸν πρῶτον, τὸν ὀγκωδέστερον λίθον, ὅπως τὸν ῥίψητε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ταλαιπώρου ἐνόχου; Εἴθε τῷ ὄντι ἀναμάρτητοι καὶ ἀμόλυντοι; Ἐνώπιον τῶν συντρόφων, ἐνώπιον ἐνὸς βουλευμάτος Ἰσως, ἂν καὶ τὸ ἀμφιβάλλομεν ἄλλ' ἐνώπιον τῆς ἐλευθέρως καὶ ἀδεκάστου συνειδήσεως τῶν τιμίων ἀνθρώπων εἴθε πολὺ λερωμένοι, μὰ πολὺ καὶ σὰς συμβουλευόμεν νὰ μὴ σηκώνετε πολὺ τὸ κεφάλι, διότι εἴμπορεῖ νὰ σὰς ἔδῃ τὸ σάρωθρον καὶ νὰ σὰς συνεπάρῃ.

Ξ.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Πνεύματος καλλιλογικὰ ἄνθη.

Ἄποτινάξατε, τέκνα τοῦ φθόνου, τὸν ἐκτυφλοῦντα ἡμᾶς κονιορτόν· καὶ ἴδατε ποῦ ἵσταται ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ τόπου. Ἀναγνώσατε τὴν ἀποθέωσίν του ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους, ἀναγνώσατε τὴν ἀποθέωσίν του ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀπελευθερωθέντων λαῶν, ἀναγνώσατε τὴν ἀποθέωσίν του ἐν τῷ εὐγγέλιον δάκρυ τῶν λυτρωθεισῶν τῆς ἀτιμίας παρθένων. Ἐρωτήσατε τὸν λαὸν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος τὸν ἐπὶ τόσον χρόνον ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ ταλαιπωρηθέντα ποῦ παρακάθεται ἐκεῖνος ὁ ἀτιμάσας κατ' ἡμᾶς τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλλάδος, καὶ λαβόντες τὴν ἀπάντησίν του, ὅπου χωρὶς καπνὸς ἀποθρόσκει, ἐρωτήσατε τὴν τύφουσαν ἡμᾶς συνειδήσιν. . . . . κλπ. ».

Ἡ περίοδος αὕτη εἴμπορεῖ νὰ μετατραπῇ καὶ ὡς ἐξῆς χωρὶς νὰ μεταβάλῃ νόημα :

Ἄποτινάξατε τὴν ἀποθέωσιν τοῦ ταλαιπωρηθέντος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους κονιορτοῦ. Ἀναγνώσατε ἐν τῷ εὐγγέλιον δάκρυ τοῦ ἀποθρόσκοντος καπνοῦ τὴν ἀποθέωσιν τῆς ἀτιμίας τῶν ταλαιπωρηθέντων ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ παρθένων. Ἐρωτήσατε ποῦ παρακάθεται ἡ ἀποθέωσις τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἀτιμάσατε τὴν τύφουσαν ἡμᾶς

ἀπάντησιν τῶν παρακαθημένων λαῶν καὶ ἔπειτα ἐρωτήσατε ποῦ κἀθεται ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ σὰς δώσῃ δύο κλητῆρας νὰ σὰς συνοδεύσωσιν εἰς τὸ Φρενοκομεῖον. »

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου.

Ἄ Ὁ ἰταλικὸς καὶ ὁ αὐστριακὸς τύπος πληροῦται ὄνων καὶ διθυράμβων! . . . »

Τὸ ζήτημα τῆς οἰνοποιίας, ἀκμάζον κατὰ τὰς ἡμέρας τούτας, ἐσκότισε τόσον τοὺς συντάκτας τοῦ Τηλεγράφου, ὥστε κατέστησεν αὐτοὺς οἰνολήπτους. Διὰ νὰ μὴ δυσαρστηθῇ ὁμως ὁ οἰνοποιὸς κ. Ἀμπαζόπουλος, παρακαλεῖται ὁ οἰνογράφος τοῦ Τηλεγράφου κ. Ρουσόπουλος νὰ εἴπῃ με ποῖον εἶδος ὄνων πληροῖ τὰ φύλλα του ὁ αὐστριακὸς καὶ ὁ ἰταλικὸς τύπος.

Ἄλλο ἐκ τοῦ Τηλεγράφου.

Ἄ Ὅτι δύο ἡγεμόνες ἠθέλησαν νὰ ἱππεύσωσι δύο ἵππους ἀντέστενον, μὴ ὄντες εἰθισμένοι εἰς τὴν ἰταλικὴν στολήν.

Πιστεύετε σεῖς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἠθέλησαν νὰ ἱππεύσωσι ἀντέστενον; Ἐγώ, τί νὰ σὰς εἶπω; ἀντιστεῖν νὰ τὸ πιστεύσω!

Ἐπίτις κλοσενδεδυμένος ζητεῖ ἐλεημοσύνην παρά τινος διαβάτου, ὅστις τῷ δίδει μίαν δεκάρα.

— Τί νὰ τὴν κάμω; λέγει, ἐπιστρέφων αὐτὴν περιφρονητικῶς.

— Κράτησέ την, φίλε μου, τῷ λέγει μετ' εὐγενείας ὁ διαβάτης καὶ δός την εἰς τὸν πρῶτον ἐπίτιν, ὅστις θε σοῦ ζητήσῃ ἐλεημοσύνην.

Ἄφικετο ὁ κ. Ἰωάννης Ζαμπατάκης διὰ τὰς μικράς του υποθέσεις καὶ κατόκησεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον « Τὰ Τρία κορφα ».

Ἐεύρετε διατὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν βροχὴν μᾶς, ἔπιασε καὶ λίγο κρύο;

Διότι κατὰ τὴν Ἐφημερίδα ἀφίκετο ὁ δήμαρχος Ἀστ' καδίων κ. Νικόλαος Δεληβορριάς.